

פְּרֻשֶׁת תּוֹלְדוֹת | תשע"ח

אָסוּר לְקַרְא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה | נָא לְשׁוּמְרֵי עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיּוֹן

יִצְחָק לְאִיזוֹר ע"י בֵּית הַכְּנִסִּית שְׁכֵנֵינֵנוּ עִין חֹמֶז" - אֲבִשְׁרֵת צִיּוֹן

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֶׁת תּוֹלְדוֹת – חֲנוּךְ לְנֶעֱר

"וַיֵּאָהֵב יִצְחָק אֶת עֵשָׂו כִּי צִיד בְּפִיו" (בראשית כה, כח)

וגם משתדל להראות בפני אביו ואמו כאילו הוא מתנהג כראוי, אז ראוי לקרב אותו. **עדין יש תקווה, שאולי ישוב במשך הזמן מדרכו הרעה.**

כידוע, קיים עֵשָׂו למרות רשעותו מצוות כיבוד אב במדריגה גבוהה מאוד, שכן היה לובש בגדי מלכות, בשעה ששירת את אביו.

ואף שכעס מאוד על יעקב אחיו בגין הברכות, לא רצה לצער את אביו ואמר: "יִקְרְבוּ יָמֵי אִבְל אָבִי וְאֶהְרַגְהָ אֶת יַעֲקֹב אָחִי (בראשית כז, מא)".

לפי זה אפשר לומר, שאף על פי שיצחק הכיר היטב את עֵשָׂו בנו, מכל מקום הראה לו אהבה כדי לקרבו.

ובזה מובן מדוע אצל רבקה נאמר "אֶהְבֶּת אֶת יַעֲקֹב (בראשית כה, כח)". ואילו גבי יצחק נאמר "וַיֵּאָהֵב יִצְחָק אֶת עֵשָׂו (בראשית כה, כח)".

יצחק לא אהב את עֵשָׂו באמת אלא פעל פעולת אהבה. **אהבה מהשפה ולחוץ משיקוליים חינוכיים, לכן נאמר "וַיֵּאָהֵב".**

ומזה אפשר ללמוד פרק בסוגיית חינוך הבנים. האב המחנך צריך להקדיש מחשבה רבה לכל ילד על פי דרכו הוא.

יש לדעת, מתי לקרב ומתי לרחק, באיזה מקרה להגיב ובאיזה להתעלם. ועל הכול יש להרבות בתפילות ובתחנונים לזכות בסייעתא דשמיא לכך.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה	העלון מוקדש לעילוי נשמת מרים בת שרה ע"ה	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר וליד אלחנן רפאל בן איריס וליד אורי חיים בן שלי	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות אינתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
---	--	--	---

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה
שמואל אימן בן אסתר זרי
משפ' שטרית
מאיר ישראל בן רחל ברכה-ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה-עינת בת רחל ברכה
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה חי הפקות ואירועים
יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע
שלמה ודנה דוד וב"ב
קסיר אפרים וב"ב
י.מ.ש כדורי
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

ציווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה נינט
עמית בת טובה
נתנאל בן ג'ינה
אסף בן סופיה
מיטל בת מלכה
טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה
שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית
אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי
סיון בת אסתר
נועה בת מזל טוב
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניזרי בת פרחה- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה
אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה
אורן בן אסתר דינה בת מזל
יהודית אסתר פראל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
שירה שילת בת אורי אפרים בן שרה
תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל
מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה
יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה
שלו בן מזל פחימה אליהו בן מאיה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
מישא אסתר בת זוהרה שאול בן סילביה
עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט
רינת רחל בת עפרה יצחק בן פנינה
רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה
רונית בת סבריה קסנש בת דגטו
יצחק בן חנון ר' אליעזר בן עטיה

18/11/2017		כ"ט חשוון תשע"ח	
פרשת תולדות			
הפטרה: "מחר חודש"- שמואל א' כ'			
ר"ת	יציאה	כניסה	י"ב
17:49	17:16	16:04	
17:44	17:12	16:21	ת"א
17:44	17:12	16:20	חגיגה
17:48	17:15	16:24	ב"ש

שואל ומשיב בהלכה – בשולי גוים - חלק ג'

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורגיה ז"ל

האם בכדורי פלאפל יש דין בישולי גוים? מה הדין בטיגון שניצל קפוא שכבר נגמר בישולו?

שאלה:

תשובה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת ציון מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

שניצל תירס או נקניקיה, שמגיע קפוא אך לאחר גמר בישול, אם גוי טיגנו במחבת או חימם במיקרוגל, מותר - ואין בו איסור. **הערה:** היות ונאכל כמות שהוא חי לאחר ההפשרה. ודין זה בין בנקניק סויה - ובין בנקניק בשרי.

יש להחמיר בכדורי פלאפל משום בישולי גויים, ולכן, לכתחילה, אין לתת לגוי להורידם לתוך המטגנת. **הערה:** אופן הכנת הפלאפל נעשה באופן שנותנים את גרגירי החומוס בתוך גיגית מים, כשהם לא מבושלים, ולאחר מכן טוחנים אותם ועושים מהם עיסה אותה נותנים לתוך המטגנת בשמן עמוק. דעת הראש"ל הגר"ע יוסף בשו"ת מעין אומר ח"ה (עמוד קצט) - להחמיר בזה משום בישולי גויים. ובספר הכשרות לרב פוקס (עמ' תמט בהערה עח) הביא שאין פלאפל בכלל בישולי גויים, שאינו עולה על שולחן מלכים. ולכאורה הדין כן, היות שאינו עולה על שולחן מלכים כמנה עיקרית. ונהוג בימינו לאוכלו על ידי עוברי דרכים. **לבני אשכנז, די בהדלקת המטגנת על ידי ישראל.**

מטגנות חדישות, שמניחים את עיסת הפלאפל בתוך מכונה חשמלית, והיא מעצמה נותנת את הכדורים לתוך השמן, נראה שאף לדעת בני ספרד, אין איסור בדבר לאחר שהיהודי הדליק את המכונה, אף שאת העיסה הגוי נתן לתוך המכונה. **מקורות:** עיין בשו"ת דברי דוד ח"ג (יו"ד סימן יב) שהעלה להחמיר בזה. ואחר המחילה צ"ע מה ראה על ככה. ועוד, שבחשמל קיל טפ.

גרגירי חומוס מבושלים על ידי גוי, שעושה מהם ממרח [סלט חומוס], אסור באכילה. **מקורות:** הליכות עולם ח"ז (עמוד קו) לעניין אפונים ופולים מבושלים על ידי גויים, שאסורים משום בישולי גויים. ע"ש. ובפרט בימינו שהחומוס עולה על שולחן מלכים ונמצא בסעודות חשובות של אנשים רמי מעלה. וכן הביא בשו"ת מעין אומר ח"ה (עמוד רב) שהראש"ל הגר"ע יוסף צ"ל החמיר בזה. ובספר "פת בג המלך" (עמוד פב) התיר לכתחילה ממרח חומוס שנתבשל על ידי גוי כאשר ישראל הדליק את האש. ע"ש. ולענין "שומשום", שמכינים ממנו טחינה, דעת רוב הפוסקים שהוא נאכל חי ואין צריך להקפיד על בישול ישראל. ראה שו"ת דברי דוד ח"ד (סימן יז). אולם, כיום יש מספר חברות של טחינה, שמקפידות על בישול ישראל [כגון טחינה ירושלים] כדעת הראש"ל הגר"מ אליהו צ"ל שהחמיר בזה.

גרגירי חומוס - אין בקלייתם משום איסור בישולי גויים. **מקורות:** רמב"ם (פי"ז ממאכלות אסורות הי"ז) שאין אדם מזמין את תבירו על קליות. וכ"פ הרמ"א (יו"ד סימן קיג ס"ב), ובספר הליכות עולם (שם).

תפילה מפלאה

לפנינו סיפור מפעים ומרגש עד דמעות, המעובד מתוך הספר 'ופריו מתוק' אותו סיפר מו"ר הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א, ויש בו כדי ללמדנו מהי כוחה של תפילה הבוקעת מלב טהור, וכי עוצמתה האדירה עשויה לשנות את הטבע ולחולל מהפכה של ממש. לאחר אחד מ'שיעורי הרופאים' שמסרנו לפני רופאי ישראל, הבחנתי ברופא בכיר, הממתין לי מחוץ לפתח בית המדרש. כשפניתי אליו, ראיתי שהוא מרוגש מאוד, ובידו הייתה שקית. שאלתי אותו: "דוקטור, רצית לומר לי משהו?" מחמת סערת הרגשות שלו, היה קשה לו לדבר.

הוא הכניס את ידו לשקית, והוציא מתוכה סידור תפילה לתלמידים, השייך לבנו. "מה מיוחד בסידור הזה?" - התעניינתי - "מדוע הסידור גרם לך להתרגשות רבה כל כך?". הרופא סיפר: "לפני כחמש עשרה שנה התחתנתי עם אשתי. כעבור מספר שנים בהם לא זכינו להיפקד, נודע לנו, לצערנו הרב, כי על פי הרפואה, אין סיכוי, שנזכה להביא ילדים לעולם. לכן, לאחר זמן מה קיבלנו לאימוץ תינוק חמוד. גידלנו וחינכנו אותו בנאמנות ובמסירות רבה".

"לפני כשנה" - ממשיך הרופא לספר - "הבן המאומץ עלה לכיתה א' בתלמוד תורה. כעבור מספר חודשים, נערכה לילדי הכיתה 'מסיבת סידור', שבה קיבל כל ילד סידור תפילה מהודר. והנה, לאחר המסיבה, הבחנתי, שהבן נתון בהרגשת רוממות לא רגילה. פניו היו קורנות מאושר, היה אפשר לחוש את ההתרגשות הגדולה, המתחוללת בקרבו. גם כשהגענו הביתה הוא עדיין היה מרוגש עד מאוד.

"בני היקר" - פניתי אליו - "מה עובר עליך, מדוע אתה כל כך מרוגש?". "מה השאלה?" - תמה למולי - "הרי קיבלתי היום סידור!". המשכתי להתעניין: "ורק בגלל שקיבלת סידור אתה כל כך מרוגש ונסער?"! והבן, שעדיין בטוח, שאני אביו הביולוגי, השיב כשעיניו מוצפות בדמעות: "אבא, הרי עכשיו שיש לי סידור, וברוך ה' יודע אני להתפלל, אוכל לבקש מבורא העולם - תן לי אח!! כעת לא אפסיק להתפלל, לזעוק, לבכות ולהתחנן - אנא ריבונו של עולם, חוס ורחם עליי, אני רוצה אח!!".

"כל כך ריחמתי על הילד הצדיק. ליבי ממש נחמץ בקרבי. אך בוודאי, שלא גיליתי לו, שאין כמעט סיכוי, שנוכל להביא ילד לעולם שיהיה כאחיו". וכאן, הרופא הבכיר אינו מתאפק ופורץ בבכי, ומסיים את סיפורו: "מסיבת הסידור היא, נערכה לפני תשעה חודשים. היום, זכינו בסייעתא דשמיא להכניס את בנו הנולד לנו - לאחר חמש-עשרה שנות עקרות - בבריתו של אברהם אבינו!!".

מְנוּיִים	הַקְדָּשֶׁת הָעֵלּוּן	לְשִׁאלוֹת בְּהִלְכָה
לקבלת העלון חנם ב- email- מידי שבוע, שלח את כתובתך אל: PnineEH@gmail.com	נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זחג הגון, חזרה בתשובה וכו' - נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805	נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל" 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

הגאון הרב יעקב בצלאל ז'ולטי זצ"ל - נולד בשנת ה'תרפ"ו (1926) בפולין. בהיותו כבן שש שנים, בשנת ה'תרצ"ב (1932) עלה עם משפחתו לארץ ישראל והתיישבו בירושלים. בילדותו למד בישיבת 'עץ חיים', לאחר מכן בישיבת 'חברון' ונחשב לעילוי. ידיעותיו ושקדנותו בתורה היו מופלאות והיה מנצל כל רגע להגות בתורה הקדושה. בשנות ה-50 החל לכהן כחבר בית הדין הרבני בירושלים, וכעבור מספר שנים, בהיותו כבן 35 בלבד, התמנה כחבר בית הדין הגדול לערעורים. זכה פעמיים בפרס הרב קוק לספרות תורנית (בשנת ה'תשי"ד-1953 ובשנת ה'תשכ"ד-1963). הרב הקים את ישיבת 'יד אהרן' בירושלים ואף עמד בראשה. בתחילת שנות ה-70 הכתירו רבנים חרדים בולטים בירושלים את הרב באורח לא רשמי כרב העיר ירושלים. בשנת ה'תשל"ט (1978) נבחר באופן רשמי לרבה האשכנזי של ירושלים. תפקיד אותו מילא עד שנת ה'תשמ"ג (1982). נפטר ב-ל' חשוון ה'תשמ"ג (1982). חי כ-56 שנים.

אביו: ר' משה אריה. **אמו:** מרת שרה רחל. **אחיו:** ר' מיכל, ר' יוסף (מספרים עליהם שהיו מתווכחים בלימוד תורה באוטובוס בריחא ובקולי קולות, עד שהנהג היה צריך להשתיקם שוב ושוב). **בנו:** ר' אריה (חתן ר' יצחק חברוני, מנהל ישיבת חברון). **בתו:** מרת חנה בת שחר (נישאה לר' יהושע אייכנשטיין, ר"י 'איתר' חדרה ולאחר מכן ראש ישיבת 'יד אהרן' בירושלים). **מספריו:** **ימשנת יעבץ** - על אורח חיים - הלכות מועדים, חושן משפט ויורה דעה

○ יפר הגאון ר' זונדל שטרן רבה של קהילת פרושים 'בית מאור' ברמת שלמה, מעשה ששמע מאימו, ששמעה זאת מבעלת המעשה, אימו של רבינו. הייתה תקופה בירושלים בה פרצה מגיפה של מחלת עיניים קשה, רוב החולים במחלה זו התעוורו ולא הייתה תרופה למחלתם, הנער בצלאל ז'ולטי היה אז כבן עשר, ילד יתום מאביו שאמו האלמנה גידלה לבדה במסירות עילאית, כבר אז ניכרו בו כישרונותיו העצומים, ואהבתו לתורה לא ידעה גבול, הוא ניצל כל רגע ללימוד תורה, ואכן עלה ונתעלה. מכריו ניבאו לו גדולות, ותקוות רבות היו לאימו, היא חשה תחושת שליחות כי היא מגדלת בביתה את גאון הדור הבא.

בליבה התפללה כל העת שרק לא תפגע מחלת העיניים בבנה, כל עתידו תלוי בעיניו. אך מנהיג העולם רצה אחרת והנה יום אחד חוזר רבינו לביתו מהת"ת, ובפיו בשורה מפחידה 'אמא!! כואבות לי מאוד העיניים', האם אמרה בליבה 'אשר יגורתי בא', מי ייתן ואולי זהו כאב שיחלוף, נקווה שלא מדובר במחלת העיניים הקשה, ונשאה תפילה לבורא העולם שהכאב יחלוף כלעומת שבא.

למחרת חוזר הבן מהת"ת ועיניו נפוחות מאוד. ראתה זאת האם ומיד ניגשו לרופא לאחר בדיקה אמר בצער שבנה חלה במחלת העיניים, אין מה לעשות וככל הנראה הוא עומד להתעוור בימים הקרובים, ואכן כך היה. בצלאל ז'ולטי הילד המוכשר אשר ניצל עד עתה את כל רגעיו ללימוד התורה התעוור. האם לא ידעה את נפשה מצער, כל חלומותיה שבנה יגדל בתורה נגוזו, כיצד יוכל ללמוד את התורה הקדושה כשהוא עיוור? בצרתה החליטה ללכת לבכות אצל 'רחל אמנו', לתפילה זו לקחה את בנה, ובהיותו עיוור שמה אותו בעגלת תינוק, וכך הלכה מהעיר העתיקה עד לקבר רחל **מרחק הליכה של שעתיים שלמות**, בהגיעה לקבר רחל פרצה בזעקות שבר לקב"ה שיחוס וירחם על ילדה הקט, ויחזיר לו את מאור עיניו.

אל תפילות האם הצטרף רבינו ובזעקות שבר מעמקי נפשו ביקש מריבון העולמים 'והאר עיני בתורתך', וכך אמר: 'הקב"ה אני רוצה לבקש בקשה, ואני רוצה שרחל אמנו תקשיב ותשמע אף היא את בקשתי, אני מוכן להקריב את מאור עיני, ולוותר שלא אראה לעולם את אימי היקרה, אני מוכן לוותר ולא לראות יותר את חבריי, גם את המאכלים אשר אוכל מהיום והלאה אני מסכים שלא לראות, את כל העולם היפה שבראת אני מוכן להקריב ולא לראות יותר, אבל על דבר אחד איני מוכן לוותר, אני רוצה לראות את תורתך הקדושה, אני בסך הכל ילד קטן שלא הספיק ללמוד הרבה רק כמה פרקים במשניות ובגמרא, אני רוצה להמשיך ללמוד ולשם כך אני חייב את מאור עיני בחזרה', וכך מירר בבכי קורע לב, אימו מספרת שדמעותיו יצרו מעין נחל ארוך שזרם עד למצבת קבורתה של רחל אמנו, וכך תוך כדי בכיות נרדם, ואימו החזירה אותו לביתם כשהוא עדיין ישן שינה עמוקה.

למחרת בבוקר התעורר בצלאל, והוא מבקש מאמו ללכת לת"ת. האם התפללה מאוד: "איך תלך? הרי אינך רואה דבר?". ענה לה בנה: "'אמא ברוך ה' רואה אני היטב, וכבר חשקה נפשי ללכת ללמוד תורה', הבינה האם שנעשה לה נס ותפילותיהם שבקעו מעומק ליבם הטהור התקבלו ברומים, אך מתוך כוונה לשמור על בריאות בנה ביקשה שיבוא איתה לרופא כדי שיבדוק שאכן המחלה נעלמה. אך הילד התעקש. עז רצונו ללכת לת"ת, וכך הסביר לאימו: 'קיבלתי במתנה מאת הקב"ה את מאור עיני בחזרה, איני יודע כמה זמן עוד אזכה לראות, לכן חייב אני לנצל כל רגע ללימוד התורה הקדושה'. וכך גם בימים הבאים התעקש שלא לבזבז זמן כדי ללכת להיבדק אצל הרופא. ברבות הימים גדל. שמו הלך לפניו, והתפרסם בקרב רבים בבהירות לימודו, עומק סברותיו ופלא התמדתו. כאשר היו באים לאימו ומשבחים אותו, הייתה אומרת להם **'אינכם יודעים כמה דמעות עלו לו לר' בצלאל כדי להגיע להיכן שהגיע'**.

נהגו האישי של הגאון רבי בצלאל ז'ולטי זצ"ל, רבה של ירושלים, סיפר שביום שנפטרה אימו של הרב, קיבל טלפון מרבינו בשעה שבע בבוקר, שיבוא להסיעו לבית האבות ברעננה בו הייתה מאופשזת. רבינו ידע שאימו במצב של גסיסה רח"ל, ולכן ביקש להגיע אליה, ולהיות לידה. הנהג הגיע מיד לבית הרב, והם יצאו לדרך. לאחר כשעה הגיעו לרעננה. כשהגיעו, התברר שהאם כבר נפטרה.

סיפר הנהג: "שאלתי את הרב מתי קיבל את הטלפון על מצבה הקשה של אימו?", והשיב כי היה זה בשעה חמש בבוקר. "ומדוע הרב לא התקשר אליי בשעה זו, והיינו מספיקים להגיע לפני הפטירה?", היקשה הנהג. ורבה של ירושלים השיב: **"מאחר ויש לך ילדים קטנים, לא מצאתי שום סיבה מספקת שתתיר לי להעיר את ילדיך. כשישאלו אותי בשמיים, לאחר 120 שנותיי, מדוע התקשרתי אליך כל כך מוקדם, והערת את הילדים, לא יהיה לי שום תירוץ"**. (ברכי נפשי)

רבע שעה לאחר מכן צלצל שוב הטלפון בביתי. על הקו היה הפעם יהודי, שבדרך כלל אני הוא זה, שפונה אליו כדי לבקש את עזרתו בנושאים שונים, ולא להפך. אולם באותו לילה התחלפו התפקידים בינינו, והיהודי סיפר לי, שהוא מצלצל אליי, כיוון שאינו מצליח להירדם.

לשמע דבריו אמרתי לו: "מעניין, הלילה הזה הוא ליל שימורים, אני לא מצליח להירדם, אישה נוספת שהתקשרה אליי איננה מצליחה להירדם ועכשיו גם אתה מתקשר שאינך מצליח להירדם. פלאי פלאים". כך הוספתי וסיפרתי לו על האישה, שהתקשרה רבע שעה לפניו, כיוון שיש ברשותה מטילי זהב, שהיא מעוניינת למוכרם, והדבר טורד את שנתה.

כאשר היהודי שמע זאת, הוא התעניין לגבי מטילי הזהב שברשותה, וכיון שראיתי שהוא רציני בכוונותיו – הקראתי באוזניו את מספר הטלפון של האישה, כדי שישמע ישירות ממנה את הפרטים.

זמן מה לאחר מכן צלצלה אליי האישה ואמרה, שברצונה לבוא לביתי בליווי האיש שהפנית אליה קודם ובליווי עורך דין, לצורך חתימת העסקה. כמובן שהסכמת.

בזמן שנחתמה העסקה בביתי, רטנתי קלות בליבי, שהנה הם חותמים על עסקה עתירת ממון, ואילו אני – אין לי שום רעיון, **מניין אשיג את הסכום הדרוש לרכישת הווילה, שאותה רציתי לקנות עבור הישיבה הקדושה, שממנה תצא תורה?**

עודני חושב מחשבות אלו, הושיטה לי האישה מעטפה של כסף ואמרה שכך נדרה בלבה – שאם העסקה תצליח, היא תתרום לי את סכום הכסף שבמעטפה. כאשר פתחתי את המעטפה גיליתי לשמחתי הרבה שטרות כסף המונים יחד **חמש מאות אלף פרנק!** הודיתי לה' על גודל חסדו עימי, אך עדיין תהיתי, מהיכן אביא עוד מאתיים אלף פרנק.

חסדי ה' כי לא תמנו – באותו אופן שבו נשלח אליי הסכום הראשוני, נשלח אליי גם הסכום החסר. כאשר עליתי למשרד הישיבה מצאתי מעטפה המונחת על השולחן, וכשבדקתי את תכולתה גיליתי, **שהיא מונה מאתיים אלף פרנק**, שאותם העניק לי האדם השני, שהיה שותף לעסקה. כך הלכתי בלב שמח ומודה לה' לחתום על העסקה שבה חפצתי.

באופן זה נרכש בניין הישיבה הקדושה בליאון, אשר ממנו יוצאת תורה לכל העולם. ממקום זה הוקמו עשרות מוסדות תורה נוספים ברחבי העולם, ואלפי יהודים התקרבו לאביהם שבשמים.

סיפר הצדיק רבי דוד חנניה פינטו שליט"א סיפור, שבדיוד הווה עובדא וממנו ניתן ללמוד, עד כמה גדולה כוחה של תפילה. ומעשה שהיה- כך היה:

כאשר ביקשנו להקים את הישיבה הקדושה בעיר ליאון שבצרפת, רציתי לקנות את הווילה, שבה שוכנת הישיבה כיום. **לצורך רכישת הווילה נדרשתי לשלם סכום עתק של שבע מאות אלף פרנקים!** באותו הזמן הייתי צעיר לימים, סכום הכסף הגדול היה רחוק ממני מאוד, ולא היה לי שום רעיון, כיצד אוכל להשיג אותו.

באחד הימים, לאחר שערכתי סיור בוויילה, בעל הווילה הזהיר אותי, **שאם לא אבוא כבר למחרת לחתום איתו חוזה לרכישת הווילה – הוא לא יוסיף לשמור אותה עבורי.** חזרתי מוטרד ומודאג, כיצד אגייס את סכום הכסף העצום.

השעות חלפו במהירות, ואני ראיתי, כיצד הזמן לגיוס הכסף הולך ואוזל. בצר לי פניתי לריבוננו של עולם, שהוא שולט על הכל ובידו הכל, ודיברתי איתו באופן ישיר כְּדָבָר בן אל אביו: "ריבוננו של עולם, לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת ואתה מושל בכל".

"מבקש אני להקים לכבודך מקום של תורה וקדושה, והרי גלוי וידוע לפניך, שלא את כבודי אני מבקש אלא את כבוד תורתך הקדושה, להגביר חיילים לתורה ולזכות את הרבים. אולם כעת אני זקוק לסכום כסף גדול, ואילו אתה שבראת את כל העולם כולו, בוודאי אין מעצור בידך מלהושיעני, אם כן מה הם שבע מאות אלף פרנקים בשבילך? וכי היד ה' תקצר?".

כשסיימתי את תפילתי, הרגשתי מעודד, וציפיתי לראות את ידו הרחומה של בורא העולם באה לעזרתי. הלילה ירד, ושנתי נדדה. מרוב לחץ לא הצלחתי להירדם.

בשעה חמש לפנות בוקר צלצל הטלפון בביתי. על הקו הייתה אישה שהתנצלה, על השעה וסיפרה: "כל הלילה לא הצלחתי להירדם. **ישנם ברשותי מספר מטילי זהב, אשר ברצוני למכור ולהרוויח כסף רב.** עד עתה לא עלה בידי למצוא אדם הגון, שאוכל למכור לו אותם, והדבר טורד את מנוחתי. לפיכך החלטתי להתקשר לרב, ולבקש ברכה ועזרה בענייני".

האמת היא, שהייתי מופתע משיחת הטלפון, שנערכה בשעה מאוד לא שגרתית, אולם ברכתי את האישה, כפי שביקשה, וחשבתי לעצמי שהלוואי, וגם לי היו מספר מטילי זהב והייתי נתון בבעיה כמו שלה. כך הייתי פותר את הבעיה שלי.

אירוע למהדרין

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין- גלאט" צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל אזור בארץ. ההשגחה החל מזמן הספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א (הנייד באישור ועדה רוחנית) 0526329144

לע"נ תנצבה

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שבת בן אסתיא אטון זצ"ל	הרב יחיאל בן יוסף ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	יצחק בן ברוק דב ז"ל
סעידה בת תופחה ע"ה	אביבה בת איריין ע"ה	גאולה בת טובה ע"ה	עמירם בן דבורה ז"ל	אביגדור בן ג'ולי ז"ל
אברהם בן יונה ז"ל	יצחק בן חביבה ז"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל	ארהון (אורי) בן רבקה ז"ל	חי זיזי בן קלרה ז"ל
ארהון (אורי) בן רבקה ז"ל	חיי זיזי בן סעדה ז"ל	ארהון (אורי) בן רבקה ז"ל	חיי זיזי בן סעדה ז"ל	יוסף בן סעדה ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה	יעקב בן פרחא ז"ל	אסתר בת נעמי ע"ה	יעקב בן פרחא ז"ל	ספירנס תקווה בת נעמה ע"ה
יעקב בן פרחא ז"ל	מייסא אסתר בת זהרה ע"ה	יעקב בן פרחא ז"ל	מייסא אסתר בת זהרה ע"ה	מייסא אסתר בת זהרה ע"ה
יעקב בן פרחא ז"ל	מייסא אסתר בת זהרה ע"ה	יעקב בן פרחא ז"ל	מייסא אסתר בת זהרה ע"ה	מייסא אסתר בת זהרה ע"ה
מייסא אסתר בת זהרה ע"ה	מייסא אסתר בת זהרה ע"ה	מייסא אסתר בת זהרה ע"ה	מייסא אסתר בת זהרה ע"ה	מייסא אסתר בת זהרה ע"ה
מייסא אסתר בת זהרה ע"ה	מייסא אסתר בת זהרה ע"ה	מייסא אסתר בת זהרה ע"ה	מייסא אסתר בת זהרה ע"ה	מייסא אסתר בת זהרה ע"ה
מייסא אסתר בת זהרה ע"ה	מייסא אסתר בת זהרה ע"ה	מייסא אסתר בת זהרה ע"ה	מייסא אסתר בת זהרה ע"ה	מייסא אסתר בת זהרה ע"ה

תנצבה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל

הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל

אסתר בת בלה ע"ה

נעמי בת חתון ע"ה

מרים בת בלה ע"ה

צדיק חכם בן חזלה ז"ל

שני בת אסתר ע"ה

מסודי בת חביבה ע"ה

יונה בן סעדה ז"ל

ברכה בת מרדכי ע"ה

יפה בת רבקה ע"ה

שרה בת מורביה רחל ע"ה

אלון בן סעדה ז"ל

הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל

הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל

שמאל בן רבקה ז"ל

משה בן רוזה ז"ל

אביחי בן אסתר ז"ל

נעימה בת גורג'יה ע"ה

דוד בר חסיבה ז"ל

רפאל בן אסתר ז"ל

שמעון בן שמחה ז"ל

ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל

אורה בת נעימה ע"ה

שמעון בן חנה ז"ל

גורג'יה בת נעימה ע"ה